

Die ved Forslaget; thi gjennem egen personlig Erfaring er jeg kommen til at troe, at adskillige Misligheder ved disse Pladser Besættelse kunde modvirkes, naar dette Forslag maatte gaae igjennem. Det seer saa uvigtigt, saa ubetydeligt ud, til hvem man giver en saadan lille Plads; men for ikke at tale om, hvad Statsstyrelsens Løve kræver, er Spørgsmaalet af den allerførste Betydning for de Vedkommende selv. Thi i de allerførste Tilfælde er det aldeles afgjørende for deres Afgang til Dyrkning i det vedkommende Contoir, i hvilken Orden de ere komne ind der i Contoiret. Jeg skal nu først tillade mig at gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det ingenlunde er en aldeles fast Regel, at det er Ministeren, der besætter saadanne Pladser, og det er mig saaledes bekendt, at det ialfsald indtil den nyeste Tid for forskjellige af de større Omraader, der høre ind under Finantsministeriet, ikke har været ubetinget Regel, at Ministeren selv regulerede Besættelsen af Assistentpladserne. Naar derimod en Bestemmelse som den, der indeholdes i Forslaget, vedtages, troer jeg, det vilde blive langt mere sædvanligt, at Ministeren selv tog Bestemmelse om Besættelsen, og dette vilde jeg ansee for meget heldigt; thi da det utvivlsomt er ham, der bærer Ansvar for sine Undergivnes Handlinger, anseer jeg det ogsaa for givet, at han, som den, der føler, at Ansvaret hviler paa ham, er mere samvittighedsfuld, mere hensynsfuld ved Besættelsen af Pladser i sit Ministerium, end muligviis flere af hans Underordnede ere. Naar den høitærede Minister dernæst talte om, at han dog ikke, naar han skulde besætte en Plads i sit Ministerium, havde Grund til at løbe Landet rundt og lede efter en Mand dertil, skal jeg svare, at noget Saadant ikke kan indtræde. Der er tre Grader i Contoirerne: Assisterer, Fuldmægtige og Contoirchefer; Forslaget gaaer ud paa, at der, naar der skal ansættes en Mand som Assistent, skal stee Bekjendtgjørelse om den ledige Plads, og jeg har anført vore Grunde, hvorfor vi ansee dette for usikkert; men naar der er Tale om en Fuldmægtigplads, finder jeg det saare naturligt, at Ministeren besætter den med en af dem, han allerede har i Contoi-

ret, og Forslaget gaaer jo heller ikke ud paa at lægge Hindringer iveien derfor. Den Slags Pladser hører nemlig ind under Embederne, og om disse taler Forslaget ikke; i saa Henseende henholder det sig til, hvad der nu finder Sted, idet der med Hensyn til de allerførste Embeder finder en saadan Bekjendtgjørelse Sted. Blandt de Embeder, for hvis Vedkommende det imidlertid ikke finder Sted, og for hvis Vedkommende jeg ogsaa vilde finde det aldeles overflødig og unyttigt at lade en saadan Bekjendtgjørelse udgaae, høre netop Embederne i selve Ministerierne — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) berørte et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket Ministeren udtalte, at det var et ganske underordnet Spørgsmaal, nemlig det, hvorvidt det vilde være hensynsfuldt ligeoverfor det i Forslaget nævnte Blad at bestemme, at de omhandlede Bekjendtgjørelser skulde optages deri uden Bederlag. Dette er forøvrigt en Sag, som nærmere maatte ordnes og afgjøres af selve Administrationen, da Forslaget selv Intet siger derom; men jeg vil dog ikke i den Anledning tilbageholde den Bemærkning, at forsaavidt der virkelig fra det nævnte Blads Side maatte blive reist nogen Vanskelighed ved, til Gjengjæld for de særdeles betydelige Fordele, det har paa Grund af den hele privilegerede Stilling, det indtager derigjennem, at mange Bekjendtgjørelser skulde indføres deri, at optage enkelte saadanne Bekjendtgjørelser fra Myndighederne som de her omtalte — Bekjendtgjørelser, der iøvrigt ogsaa interessere Bladets egen Læsekreds —, vilde jeg dertil see en forøget Opfordring til at træffe en Foranstaltning, der ogsaa i andre Henseender kunde anbefales, nemlig den, at vi her vedtage en Lov, hvorefter de forskjellige Bekjendtgjørelser, som ifølge ældre Love nu skulde indrykkes i det nævnte Blad, for Fremtiden skulde indføres i det Blad, Regeringen maatte udsee dertil, efterat den først ved Licitation var kommen til Kundskab om, hvilket Blad der vilde betale Meest til Statskassen for dette Privilegium. — Med Hensyn til Forslaget Nr. 20 maa jeg være enig med den høitærede Minister i, at det Spørgsmaal, det indeholder, virkeligt er blevet skruet noget vel meget op. Jeg